

عنوان مقاله:

رابطه ناگویی خلقی با راهبردهای مثبت تنظیم شناختی هیجان زندانیان

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

امیر عزیزی - دانشجوی دکتری تخصصی روانشناسی، دانشگاه لرستان

زهرا ادیب - کارشناس بودجه، ستاد مرکزی دانشگاه علوم پزشکی تبریز

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه ناگویی خلقی با راهبردهای مثبت تنظیم شناختی هیجان در زندانیان شهرستان جلفا بود. پژوهش حاضر از نوع توصیفی همبستگی بود. جامعه آماری این پژوهش کلیه زندانیان کیفری در زندان شهرستان در بند در سال 1392 بودند که با روش نمونه گیری در دسترس تعداد 100 نفر انتخاب شدند. اطلاعات به وسیله پرسشنامه ناگویی خلقی تورنتو (1994) و راهبردهای مثبت تنظیم شناختی هیجان گارنفسکی (2001) جمع آوری و با استفاده از ضریب همبستگی و تحلیل رگرسیون چندگانه، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند و کلیه مراحل توسط نرم افزار SPSS.18 محاسبه گردید. میان دو مولفه ناگویی خلقی (دشواری در شناسایی احساسات، تفکر عینی) با راهبردهای مثبت تنظیم شناختی هیجان و مولفه های آن (تمرکز مجدد مثبت، تمرکز مجدد بر برنامه ریزی، ارزیابی مجدد مثبت، پذیرش و کم اهمیت شماری) در زندانیان رابطه معناداری وجود دارد ($p=0/01$) همچنین در تحلیل رگرسیون چندگانه مشخص شد که مولفه تفکر عینی، راهبردهای مثبت تنظیم شناختی هیجان افراد زندانی را بهتر از سایر مولفه ها پیش بینی می کند؛ به طوری که حدود 29 درصد واریانس مربوط به راهبردهای مثبت تنظیم هیجانی را تبیین می کند. با توجه به اینکه راهبردهای مثبت تنظیم شناختی هیجان از طریق تفکر عینی قابل پیش بینی است، لذا به نظر می رسد نتایج این پژوهش تلویحات مهمی در زمینه ارتباط ناگویی خلقی با راهبردهای مثبت تنظیم شناختی هیجان در افراد زندانی به همراه داشته باشد.

کلمات کلیدی:

ناگویی خلقی، راهبردهای مثبت، تنظیم شناختی هیجان، زندانیان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/675979>

